

Sumari

Un estudi de l'SPC sobre el periodisme digital revela la precarietat laboral i professional que hi ha en aquest sector»

La CCRTV, un cop més, en la provisionalitat»

Ràdio 4 està viva és el lema de la festa que els treballadors faran per celebrar els 30 anys de l'emissora»

Oferta de cursos de formació per a novembre i desembre»

L'SPC denuncia les agressions policials a dos fotoperiodistes»

Èxit de la segona edició del cicle *Cine i Periodisme* organitzat per l'SPC»

La FeSP renova la seva pàgina web»

El Sindicat de Periodistes de Galícia denuncia amenaces als treballadors de la radiotelevisió autonòmica»

Carta de Mumia Abu-Jamal a les autoritats franceses»

Un estudi de l'SPC sobre el periodisme digital revela la precarietat laboral i professional que hi ha en aquest sector

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) ha acabat l'estudi sobre la situació dels periodistes que treballen a internet, que és continuació del que ja es va fer amb col·laboració amb el Grup de Periodistes Digitals (GPD) l'any 2003. El d'aquest any s'ha fet amb el suport de la secretaria de Comunicació de la Generalitat i les conclusions que se'n poden extreure confirmen la situació de precarietat que pateixen la immensa majoria de periodistes que treballen en aquest àmbit. En relació al del 2003, es veuen moltes similituds, tant en el perfil professional com en la situació contractual o en la falta de formació dels periodistes digitals a Catalunya. Caldria apuntar, potser, una lleugera evolució quant a l'increment d'oferta laboral que es tradueix en un major nombre d'empreses i/o institucions que contracten periodistes per exercir la seva tasca en entorns virtuals i això possibilita un

increment lleuger de l'oferta laboral.

No obstant, continua existint precarietat quant als sous (que no s'arribi majoritàriament als 1.500 euros bruts al mes és un punt força negatiu, quan aquests periodistes estan especialitzats en Internet). D'altra banda, la contractació i el reconeixement d'altres professionals dedicats a la comunicació envers aquest nou terreny digital tampoc no ajuda a millorar el sector. El fet que el periodisme digital encara no sigui reconegut com un valor a l'alça en un professional de la comunicació implica, en la majoria dels casos, que el *freelance* es vegi obligat a treballar per unes quantitats per sota del valor de la feina que realitzarà. En el cas dels periodistes a la peça la situació empitjora perquè als seus escassos ingressos s'han d'afegir totes les despeses que suposa disposar d'una infraestructura tecnològica (ordinador, connexió ADSL, reparacions i manteniment d'equips, telèfon mòbil, etc.), infraestructura necessària per desenvolupar la seva tasca però que cap empresa amb la qual col·laboren sufraga.

L'Informe sobre la situació laboral i professional dels Periodistes Digitals a Catalunya—realitzat per l'SPC al 2006— dóna un perfil tipus del periodista digital amb aquestes característiques: Professional jove (33 anys de mitjana), amb estudis universitaris de Ciències de la Comunicació (62%), que té el seu lloc de feina a Catalunya, la meitat dels quals a la ciutat de Barcelona. Els periodistes realitzen diverses tasques a la feina entre les quals destaquen la producció de continguts originals (75,4%), l'edició de continguts preexistents (68,4%), i el retoc de fotografies (57,8%). En relació als sous, és encara més del 30% dels treballadors que no arriba als 1.000 euros bruts mensuals.

Més de la meitat (58%) de les empreses periodístiques catalanes no proporcionen formació continuada als seus professionals perquè es vagin adaptant a les noves eines informatives. La qualitat de vida empitjora per al 32,7% dels periodistes digitals que treballen per compte propi ja que, tot i que la proporció de sous és similar, treballen una mitjana de gairebé 43 hores setmanals, en front de les 38 hores de la mitjana general. A més, un 26,3% d'ells no estan contractats ni estan donats d'alta com a autònoms. En els pròxims dies, el Sindicat farà un acte de presentació formal de l'estudi i de les seves conclusions. L'informe final es penjarà en els pròxims dies a la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org), on es podrà consultar en català, castellà i anglès. «

La CCRTV, un cop més, en la provisionalitat

Gràcies a la no aprovació de la nova Llei de la CCRTV, la legislatura passada, motivada finalment per l'oposició de

CiU i PP, però afavorida per la poca decisió d'alguns integrants del govern tripartit -massa condicions per la recerca del consens amb l'oposició, que es dedicava a dilatar el projecte- la Corporació torna a estar en plena interinitat, i pendent del Govern de torn. Una situació que és precisament la que mirava d'evitar la proposta de nova Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), que fixa en sis anys els canvis de directius, allunyant-los així dels canvis polítics. Una mesura més per garantir la independència, la professionalitat i la neutralitat dels mitjans de la CCRTV, a la qual també ens hi acostin els nous mètodes d'elecció de membres del consell d'administració, que al seu torn, han d'elegir el director general o president.

Però tot això no es podrà fer si els grups parlamentaris no aproven aviat la nova Llei de la CCMA, que ja van acordar en ponència la passada legislatura, i no esperen a elegir els membres del consell d'acord amb els nous criteris, i si el Govern no renuncia a nomenar nou director general (encara que sigui consensuat dins de l'Entesa). Si no es prorroguen els mandats dels consellers i del director general, i de tot el que en penja (directors de TV3 i Catalunya Ràdio, caps d'Informatius...), els nous càrrecs seran, primer, difícils de cobrir si són per un període d'interinitat, o segon, provocaran objectivament el retard en l'aprovació de la Llei pel mateix motiu. La proposta del Sindicat, expressada en una carta oberta adreçada als grups parlamentaris, i també en un comunicat de la secció sindical a TV3, és que cal aprovar urgentment la Llei pendent des de fa set anys, i només llavors procedir als recanvis en base als nous criteris, que han de garantir una radiotelevisió pública no governamental i no partidista. «

Ràdio 4 està viva és el lema de la festa que els treballadors faran per celebrar els 30 anys de l'emissora

Amb el lema *Ràdio 4 és viva 30 anys més* els treballadors de l'emissora celebraran el 30è aniversari de la primera ràdio en català després de la dictadura, que serà el pròxim 13 de desembre del 2006, amb una jornada festivo-reivindicativa, segons expliquen els mateixos treballadors a la pàgina web per lluitar contra el tancament de la ràdio (www.r4esviva.es). Aquest dia, tota la programació es farà al carrer, previsiblement a la plaça de Catalunya davant del Zurich, i també hi haurà un espai dins la carpa que hi ha a plaça de Catalunya, on es projectaran i exposaran els 30 anys de Ràdio 4. Tots els espais radiofònics versaran aquest dia sobre Ràdio 4. A les dotze del migdia es farà una acció reivindicativa per a la imatge de premsa, en què els treballadors es concentraran davant del camió des del qual s'estigui emetent Ràdio 4, i amb pancartes, gralles i castellers, s'alçaran castells amb el lema: *Ràdio 4 és viva, 30 anys +*, que desplegaran els anxanetes. Al final de la jornada, de les nou a les onze de la nit, s'hi oferirà un

Oferta de cursos de formació per a novembre i desembre

El pla de formació que ha desenvolupat l'SPC al llarg del 2006 es tancarà aquest mes de desembre; encara hi ha places en alguns dels cursos programats. L'oferta és la següent:

1.- *Tècniques de reportatge en polítiques salarials*. Del 2 al 23 de desembre. Dissabtes de a 10 :00 a 14h. Durada: 16 hores

2.- *Lideratge i motivació*. Del 2 al 23 de desembre. Dissabtes de 10:00 a 14h. Durada: 20 hores.

3.- *Preparació de textos*. Del 24 de novembre al 22 de desembre. DI, Dc i Dv de 17:30 a 19:30. Durada: 20 hores

4.- *Disseny gràfic amb tecnologia multimèdia*. Del 27 de novembre al 21 de desembre. DI, Dm i Dv, de 18:00 a 21:00. Durada: 30 hores.

5.- *Edició i muntatge d'imatges a la web*. Del 20 de novembre al 15 de desembre. DI, Dc i Dv de 18:30 a 20:30h. Durada: 20 hores.

6.- *Tècniques de redacció, guió i periodisme*. de l'11 al 22 de desembre. DI/Dm/Dj/Dv de 18:30 a 21:00. Durada: 20 hores

7.- *Producció i realització d'audiovisual i ràdio*. Del 25 de novembre al 15 de desembre. Dissabtes, de 10:00 a 14h. Durada: 20 hores

8.- *Tècniques de locució*. Del 21 de novembre al 21 de desembre. Dm/Dj de 19 h a 21:30h. Durada: 20 hores.

9.- *Anglès mòdul I*. Del 20 de novembre al 22 de desembre. DI, Dm, Dj, Dv, d'11:30 a 14h. Durada: 40 hores.

Les persones interessades en participar en aquests cursos, es poden posar en contacte amb la secretaria del Sindicat per tal que se'ls faci arribar els formularis d'inscripció. «

L'SPC denuncia les agressions policials a dos fotoperiodistes

Amb motiu de l'agressió de què van ser objecte tres fotoperiodistes que cobrien la manifestació celebrada a Barcelona el 16 de novembre passat convocada per diverses organitzacions estudiantils, el Sindicat de Periodistes de Catalunya va emetre un comunicat en el qual expressava "la més enèrgica protesta per l'agressió per part de forces dels Mossos d'Esquadra contra fotoperiodistes que cobrien una manifestació a Barcelona". El Sindicat també advertia que "la reiteració d'actuacions com aquesta mostra la falta de respecte cap al dret constitucional a la informació, poc pròpia de les forces de seguretat en una societat democràtica. I també posa en evidència la falta de regulació legal de la feina dels informadors, que ha d'incloure el dret d'accés a les fonts i el lliure exercici de la

presa d'imatges en actes públics. Aquesta regulació és la que podria assegurar l'aprovació de l'Estatut del periodista professional, actualment en tràmit al Congrés dels Diputats". L'SPC ha endegat gestions amb els responsables de la policia autonòmica per tal d'intentar establir mesures que evitin la repetició de situacions com aquesta. «

Èxit de la segona edició del cicle *Cine i Periodisme* organitzat per l'SPC

La segona edició del cicle *Cine i Periodisme* organitzat per l'SPC s'ha tancat amb un notable èxit de públic al llarg de les diferents projeccions, realitzades durant el mes de novembre. Els assistents van mostrar gran interès i es va complir l'objectiu d'apropar els debats de la professió periodística al públic, per evidenciar que aquests temes no ho són només dels professionals de la informació, sinó que és la ciutadania la que ha d'exigir el seu dret a la informació i implicar-se en la seva defensa i el seu desenvolupament ja que és la ciutadania l'única propietària de la informació. És un dret fonamental reconegut en totes les legislacions democràtiques que la informació ha de ser veraç, plural i completa. Els temes que van suscitar més interès entre els assistents a les projeccions van ser les connexions entre els grups mediàtics i les grans corporacions i què es pot fer per aconseguir una informació veraç. La primera part del cicle es va dur a terme al mes de juliol passat i a començaments de l'any vinent és previst fer-ne una nova edició que en aquesta ocasió pretén posar la seva atenció en els documentals produïts per les televisions catalanes.

L'escriptor Eduardo Mendoza va ser el convidat de la primera pel·lícula, *La verdad sobre el caso Savolta*, que es va projectar 31 d'octubre passat a l'FNAC de l'Illa-Diagonal, a Barcelona i que va servir per obrir aquesta segona edició del cicle. En acabar el passí de la pel·lícula, l'escriptor, autor de la novel·la del mateix nom i en la qual es basa el film, va protagonitzar un debat amb els assistents al qual també va participar Enric Bastardes, secretari general de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP). La resta de sessions es van desenvolupar al llarg del mes de novembre. Les altres pel·lícules que es van projectar van ser *Perder es cuestión de método* (Colòmbia, 2004, dirigida per Sergio Cabrera i amb Martina García, Cesar Mora, Victor Mallarino, Daniel Giménez Cacho, Sain Castro), *Bajo el volcán* (Estats Units, 1983, dirigida per Roger Spottiswoode i amb Nick Nolte, Joanna Cassidy i Gene Hackman) i *Reed, México insurgente* (Mèxic, 1970, dirigida per Leduc i amb Claudio Obregón, Eduardo López Vermelles, Ernesto Gómez Creu y Juan Angel Martínez). La direcció del certamen és a càrrec del periodista i cineasta Rafael Drinot. «

La FeSP renova la seva pàgina web

La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) ha renovat la seva pàgina web (<http://fesp.org>), que és operativa des del 23 d'octubre passat. L'objectiu de la reforma ha estat fer-la més flexible i operativa per donar cabuda a les diverses innovacions que la FeSP ha fet des que funciona la primera versió de la web. Entre aquestes iniciatives hi ha la voluntat de potenciar el butlletí en línia que edita periòdicament la Federació, la inclusió dels diferents documents que l'activitat de l'organització genera, el llistat dels serveis que s'ofereixen a l'afiliació així com un nou apartat dedicat a la reproducció de les diferents sentències judicials que afecten l'àmbit de la comunicació. Al mateix temps, també s'ha fet més fàcil l'accés a les diferents webs dels membres de la Federació que són els sindicats de periodistes d'Andalusia, Canàries, Catalunya, Galícia, Illes Balears, la Rioja i Madrid. «

El Sindicat de Periodistes de Galícia denuncia amenaces als treballadors de la radiotelevisió autonòmica

El Sindicato de Xornalistas de Galícia (SXG) dóna suport al personal de les delegacions de la Companyia de Radio Televisión de Galícia (CRTVG) que demanen a l'Ens que reconegui la seva vinculació laboral. Segons els treballadors, aquests van ser amenaçats perquè retirin les denúncies per les quals reclamen formar part de la plantilla de la CRTVG. A finals del mes d'octubre va començar a Vigo el primer d'una sèrie de judicis sobre aquest conflicte. Més de 30 professionals de Lugo, Burela, Vigo, Ferrol, A Corunya i Pontevedra sol·liciten els mateixos drets laborals que els seus companys de Santiago. Arran d'aquestes denúncies, s'han produït amenaces i la CRTVG va eliminar de manera sobtada la figura de delegat en diverses delegacions, ja que constituïa el vincle de relació laboral més evident i que s'elimina, segons l'SXG, per avançar la privatització dels centres locals. A la pàgina web del sindicat gallec (<http://sindicatodexornalistas.org>) es pot trobar més informació sobre aquest conflicte. «

Carta de Mumia Abu-Jamal a les autoritats franceses

El 17 d'octubre de 2006, la municipalitat de Filadèlfia (Estat de Pensilvania, EUA) intentava dos processos als ajuntaments de París i Saint-Denis (França), al primer per haver lliurat la titularitat de la ciutadania d'honor al condemnat a mort afroamericà Mumia Abu-Jamal i al segon per haver batejat un carrer de Saint-Denis en el seu honor amb el seu nom. Les cartes a Bertrand Delanoë i a Didier Paillard (els alcaldes corresponents) proposen un

intercanvi: El rebuig dels honors a una persona simbòlica de la resistència i de la lluita contra la pena de mort, un home que crida la seva innocència des de fa 25 anys - a canvi de la seva vida a complir en una cadena perpètua a la presó. Aquesta es la resposta de Mumia Abu-Jamal des del corredor de la mort, rebuda el 17 de novembre i que reproduïm a continuació:

Benvolgut Senyor alcalde, estimats electes de la ciutat de París, he estat informat que vostè i els seus col·legues han rebut una carta insultant i un pèl amenaçadora pretenent que el meu procés jurídic havia estat equitatiu i imparcial, i que la meva condemna i la meva pena de mort eren justes. Pel que fa a aquesta naturalesa "equitativa" del procés, els convido a llegir l'informe d'Amnistia Internacional sobre el meu cas, amb la finalitat que decideixin vostès mateixos si el procés o les apel·lacions que han seguit demostren, fins i tot des de lluny, una justícia equitativa i imparcial. Només als Estats Units un jutge encarregat d'un procés es permet declarar (davant d'una taquígrafa del tribunal), "vaig a ajudar-los a fer fregir al negre"- sense que per això se'l consideri parcial, ni no equitatiu.

Només a Amèrica un magistrat de la cort suprema, Ron Castille, pot convertir-se en el procurador principal en primera instància, i tornar a servir en el mateix cas jurídic com a jutge de la cort suprema d'apel·lacions, sense apartar-se oficialment del cas. Vaja, quin exemple d'apel·lació equitativa i imparcial! El procés ha estat caracteritzat per mentides de la mateixa forma que la carta que se'ls acaba de dirigir. Si el procés hagués estat realment equitatiu i imparcial, per quina raó el correu de Filadèlfia els proposaria un intercanvi? Aquest intercanvi, d'altra banda, només constitueix una contraveritat de més, un intercanvi mercantilista diabòlic que ells són impotents d'engegar i sense que això tingui precisament cap interpretació basada en el Dret dels Estats Units o internacional.

Els autors del correu són mercaders de mort que busquen allistar-los en la seva campanya sense que vostès s'adonin d'això, no únicament per matar-me, sinó per esborrar el meu nom de la faç de la terra. Si no fos així, per què es preocuparien d'un petit carrer a Saint-Denis o de la donació d'una ciutadania d'Honor per part de la Ciutat de les Llums? Els demano respectuosament que els respoguïn: "No".
Gràcies. «

Revisió lingüística: **Traduït** (<http://traduit.com>)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.